

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. évi december hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi május hó 10. napján kihirdetett B.210/2006/13. számú ítéletét megváltoztatja, a börtönbüntetés tartamát 2 /kettő/ évre mérsékli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.600 (hatezer-hatszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a Szombathelyen, 2006. november 16., 2007. május 10. napján tartott tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett B.210/2006/13. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért 3 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Szombathelyi Városi Bíróság B.817/2003/15. számú ítéletével kiszabott 6 hónap, kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtását, a bűnjelek lefoglalását megszüntette, elrendelte a megsemmisítésüket és kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, ellene vádlott és a védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.163/2007/1-I. számú átiratában az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az első fokú ítélet tényállása kisebb kiegészítéssel hiánytalan és megalapozott, a vádlott bűnösségére vont következtetés, valamint a cselekmény jogi minősítése törvényes. A bűnösségi körülmények figyelembe vételével kiszabott büntetés nem eltúlzott, ezért és az első fokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

Védő a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén perbeszédében a fellebbezést fenntartotta, a vádlott javára enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy az ítélethozatal után a vádlottnak gyermeke született, akinek eltartásáról gondoskodik, fiatal felnőtt. Az előző elítélése nem jelentős súlyú vagyron elleni bűncselekmény miatt történt, ezért büntetettsége kisebb nyomatékú súlyosító körülmény, munkaviszonyban áll, cselekményét ittasan, véletlen baleset folytán követte el. A súlyos eredménnyel járó tettet megbánta, mindezekre a körülményekre tekintettel a szabadságvesztés büntetés enyhítését és végrehajtásának felfüggesztését indítványozta.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy az ítélet valamennyi rendelkezése törvényes, a vádlott felfüggesztett büntetés hatálya alatt, ittasan követte el az újabb, jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt. A büntetés céljaira figyelemmel a büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak.

A vádlott a nyilvános ülésén elhangzott nyilatkozatában elmondta, hogy az ítélethozatal után egy született gyermeke eltartásához természetbeni juttatással járul hozzá, alkalmi munkavállalóként folyamatosan dolgozik, jövedelme 80.000.-Ft, a bűncselekmény elkövetését megbánta. A büntetés enyhítése érdekében csatlakozott védőjéhez.

Az ítélőtábla a vádlott javára bejelentett fellebbezések alapján a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Vas Megyei bíróság ítéletét a Be.348.§.(1) bekezdés szerint. Ennek során megállapította, hogy megyei bíróság az eljárását törvényesen folytatta le, olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozta volna, nem vétett.

Az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte.

Helyes mérlegeléssel a tényállást sértett, valamint a tanúk vallomására alapította, és nem fogadta el azt a vádlotti védekezést, hogy véletlenül ütötte meg az ajtóról visszacsapódó törött üveggel a sértett arcát, majd ezt követően a sértett támadása miatt ütötte őt tenyerrel arcul. Az elsőfokú bíróság a vádlott vallomását összevetette a sértett, és az ő vallomását erősítő tanúk vallomásaival, az igazságügyi orvosszakértő véleményével, a vádlott társainak vallomásával, amelyekből kétséget kizáró tényként az egymást alátámasztó és a vádlottra nézve kedvező vallomásokat fogadta el a

tényállás megállapításánál. A vádlott vallomása bizonyítékkul szolgált arra a tényre, hogy kinek a társaságában, mennyi alkoholt fogyasztott. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak, hogy a vádlott és a társaságában lévő személyek ittás magatartása indította el az eseményeket. Miután a tulajdonosnő felszólítására nem hagyták el a helyiséget, **T6** tanú kiterelte őket a presszóból, a vádlott a nála lévő törött sörösüveggel az előtérben véletlenül jelenlévő, és földre került sértettet közepes erővel, törött üveggel a bal arcán megütötte, ennek következtében szenvedte el a sértett bal arca verőérének átvágásával együtt járó, közvetlen életveszélyes sérülését. Az orvosszakértő véleményét összevetette a vádlott védekezésével és helyes mérlegeléssel, a bizonyítékok együttes értékelésével állapította meg az elkövetés mikénti mechanizmusát. Az orvosszakértő véleményét alapul véve rögzítette a tényállásban a sértettnek okozott arcsérülés jellegét, gyógytartamát, és életveszélyes voltát, a vádlott ittasságának mértékét. A vádirati tényállástól eltérően elvetette, hogy a sértettet az ajtónál a vádlott fellökte, mert ezt **T6** szemtanú és a sértett önmagának ellentmondó vallomásai nem igazolták. A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló, megalapozott tényállást az ítélet tábla a főügyészségi indítvánnyal egyezően annyiban tartotta szükségesnek pontosítani, hogy a törött sörösüveggel az ütés felülről lefelé irányuló vágó-metsző mozdulattal történt, ahogy ezt a bizonyítékok értékelése során a megyei bíróság ítéletének 7. és 9. oldalán az orvosszakértő véleményére hivatkozva megállapította. A pontosított, és a bizonyítékok helyes mérlegelésén alapuló ítéleti tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól, ezért a felülbírálat során irányadó volt, határozatát az ítélet tábla erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, és az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is a rá vonatkozó indokolással együtt törvényes. A védőnek az érvelése, amely szerint a vádlott véletlenül okozta a sértett életveszélyes sérülését, az elfogadott tényállás mellett nem volt eredményes.

Az irányadó tényállás szerint a térdepelő sértett arcának bal felét felülről lefelé irányuló vágó-metsző mozdulattal, közepes erővel ütötte meg a vádlott, és csak a szerencsén múlt, hogy magatartása nem járt ennél is súlyosabb következménnyel. A vádlott részbeni beismerő vallomását az összes bizonyítékkal együtt körültekintően mérlegelve, okszerűen vetette el az elsőfokú bíróság a véletlen sérülés okozását, és helyesen állapította meg, hogy a vádlott indulatosan, irányított mozdulattal, a bántalmazás eredményébe eshetőleges szándékkal belenyugodva ütötte arcul törött sörösüveggel a sértettet. A bűncselekmény előzményeiből, a vádlott cselekmény utáni magatartásából arra lehet megalapozottan következtetni, hogy a vádlott tettének kiváltó motívuma az ittasságából fakadó agresszivitás volt, azért hogy kiutasításuk miatt, válogatás nélkül elégtételt vegyen a presszóban tartózkodó, bármelyik vendégen. A súlyosan sérült sértettre a presszóba visszamenve ökölrel is rátámadt, miután a sértett kérdőre vonta. Szándékos cselekvését támasztja alá ezen kívül az

erőbehatás közepes ereje, iránya, a támadáshoz használt eszköz veszélyessége és a sérült testtájék. A vádlott szándéka életveszélyes sérülés okozása volt, ez az eredmény ténylegesen be is következett a sértett arcán lévő verőér átvágása folytán kialakuló elvérzés reális lehetősége miatt. Az életveszélyes sérülés okozása tehát nem véletlen mozdulat következménye, gondatlan magatartás megállapításának nincs helye.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság a büntetés mértékét befolyásoló enyhítő és súlyosító bűnösségi körülményeket értékelte.

A fiatal felnőtt, egy gyermek eltartásáról gondoskodó vádlott életkörülményei rendezettek. A javára értékelt enyhítő körülmények mellett ezért lehetőséget látott az ítélőtábla a szabadságvesztés büntetés törvényi minimumra való enyhítésére. A jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt nevelő jellegű, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövető vádlottal szemben azonban enyhébb joghátrány alkalmazása az egyéni és általános visszatartó hatás érdekeinek sérelme miatt törvénysértő és súlytalan lenne. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését a próbaidő alatt ismételt szándékos bűncselekményt elkövető vádlottal szemben a törvény kizárja, mindezek miatt az erre irányuló fellebbezés sem vezethetett eredményre.

Az első fokú ítélet a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján az ítélőtábla a szabadságvesztés tartamának enyhítésével megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

A Be.338.§ /1/bekezdése alapján rendelkezett az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban a kirendelt védők díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

G y ő r , 2008. december 2. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.Dr. Miklós Mária sk.Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Vas Megyei Bíróság 2007. évi május hó 10. napján kihirdetett B.210/2006/13. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. december 2. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Kiadó: